

Giovanni Battista Pergolesi (1710-1736)

Sinfonia Lo frate 'nnamorato – Cantate Nel chiuso centro – Concerto voor viool – Stabat Mater

Giovanni Nacciarone (1833-1929), *De laatste uren van Pergolesi* (Napels, Museo di San Martino)

In 2010 werd de 300ste verjaardag gevierd van **Giovanni Battista PERGOLESI** (1710-1736), één van de weinige componisten uit de Barokperiode van wie (weliswaar slechts een handvol) werken tot op heden onafgebroken worden bewonderd en uitgevoerd. Men kan zich dus alleen maar inbeelden wat de impact van Pergolesi op de muziekgeschiedenis zou zijn geweest, indien de componist niet op 26-jarige leeftijd zou zijn overleden. De bijzonder hoge kwaliteit van zijn muzikale productie, bevat in een periode van nauwelijks zes jaar, grenst waarlijk aan het ongelofelijke voor een componist die naar verluidt bovendien te lijden had onder fysische misvorming en tuberculose, de ziekte die hem tenslotte ook fataal zou worden. Hij werd tijdens de jaren 1720 opgeleid aan het *Conservatorio dei Poveri di Gesù Cristo* te Napels en verwierf daarna vooral faam als operacomponist. Hij speelde met name een belangrijke rol in de vroege ontwikkeling van de *opera buffa*. Ook in de geestelijke muziek echter vond Pergolesi een geschikt werkterrein om zijn muzikaal genie ten volle tot ontplooiing te laten komen.

In het eerste deel van dit programma wordt aandacht besteed aan onderdelen van Pergolesis oeuvre waarmee we wellicht minder vertrouwd zijn in het moderne concertleven.

De inleidende *Sinfonia* is onttrokken aan de komische opera *Lo frate 'nnamorato*, die voor het eerst werd uitgevoerd in 1732 en meteen op ongezien enthousiaste wijze werd onthaald. Zowel de uitbundige opgewektheid van de snelle bewegingen als de ontroerende zangerigheid van het langzame deel sluiten goed aan bij de kenmerkende luchtigheid van de *opera buffa*.

Dat Pergolesi echter al even doeltreffend was in ernstige theatrale muziek, wordt hier aangetoond door één van zijn allerlaatste werken: de cantate *Nel chiuso centro (Orfeo)* die zonder meer kan beschouwd worden als een soort beknopte *opera seria*, vol contrasterende diepmenselijke affecten en de daarbij horende compositorische technieken.

Het briljante *concerto voor viool in Bes-groot*, één van de weinige instrumentale werken die überhaupt van Pergolesi bewaard bleven, herinnert ons aan het feit dat de componist op de eerste plaats als violist was opgeleid. De twee snelle bewegingen zijn geschreven in de typisch Napolitaanse galante stijl van de ontluikende symfonie, terwijl de tweede beweging, een langzame *siciliana*, verwijst naar de pathetiek van de opera.

In de loop van de geschiedenis heeft het *Stabat Mater* componisten herhaaldelijk geïnspireerd tot het schrijven van enkele van de meest ontroerende en beklievende muziekwerken. Op zich is dit wellicht geen verrassing gezien het feit dat de hele tekst gebouwd is rond kernwoorden zoals pijn, tranen, zuchten, triestheid, vernietiging, kwelling en dood. Hoe kan men overigens onverschillig blijven bij het lijden van een moeder die getuige is van de doodstrijd van haar zoon? Pergolesis zetting van het *Stabat Mater* is zonder enige twijfel één van de meest beroemde: het is ook een bijzonder dramatische zetting, in matuur galante stijl, sierlijk en gedistingeerd en vol intensieve emotie.

Programma

Sinfonia in D-groot uit *Lo frate 'nnamorato* voor strijkers en basso continuo

Cantata da camera *Nel chiuso centro (Orfeo)* voor sopraan, strijkers en basso continuo

Concerto in Bes-groot voor viool, strijkers en basso continuo

Stabat Mater in f-klein voor sopraan, alt, strijkers en basso continuo

Bezetting (18)

Les Muffatti onder leiding van Peter Van Heyghen

Solisten: Céline Scheen (sopraan)
Damien Guillon (alt)
François Fernandez (viool)

Orkest: 6 violen, 2 altos, 2 cello's, contrabas
klavecimbel, orgel, aartsluit

Contact

Les Muffatti: info@lesmuffatti.be, www.lesmuffatti.be
Peter Van Heyghen (artistieke leiding): +32 498 11 39 35, peter@lesmuffatti.be